

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **Ing. N. D.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, nám. Svobody 4, 602 00 Brno, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28. 7. 2000, č. j. FŘ – 110/628/2000-0107, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 9. 2003, č. j. 30 Ca 496/2000-31,

t a k t o :

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28. 7. 2000, č. j. FŘ – 110/628/2000-0107, zamítl žalovaný žalobcovu odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Blansku ze dne 27. 9. 1999, č. j. 52996/99/283912/2704, jímž byla žalobci dodatečně vyměřena daň ve výši 83 584 Kč.

Žalobce – zastoupený v řízení na základě plné moci ze dne 20. 10. 2000 JUDr. Stanislavem Krejčím, advokátem se sídlem Divadelní 6, 602 00 Brno – napadl toto rozhodnutí u Krajského soudu v Brně žalobou, v níž zejména namítl, že zařízení na výrobu p., jež vyvážel z ČR do Ukrajiny, bylo jeho vlastním zařízením, a podléhalo tak režimu neobchodního vývozu. Částka uvedená v jednotné celní deklaraci nemohla být součástí žalobcových výnosů: žalobce naopak utrpěl ztrátu, neboť jím vyvezený majetek byl bez jeho zavinění na Ukrajině konfiskován. Žalobce tak nikdy nemohl přijmout částku, jež byla uvedena v jednotné celní deklaraci jako hodnota zboží. Nedopustil se správního deliktu, a žalovaný mu tedy nemohl doměřit daň z příjmů. Žalobce požádal o odklad vykonatelnosti rozhodnutí a závěrem navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně svým usnesením ze dne 16. 11. 2000, č. j. 30 Ca 496/2000-9, zamítl žalobcovu žádost o odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí a následně rozhodl o žalobě svým rozsudkem ze dne 24. 9. 2003, č. j. 30 Ca 496/2000-31, tak, že ji zamítl. Proti tomuto rozhodnutí byla podána kasační stížnost, kterou sepsal JUDr. Stanislav Krejčí a označil se za zástupce žalobce (dále též „stěžovatel“). V ní namítl nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem a vady jak soudního, tak správního řízení; tyto důvody pak obsáhle rozvedl a navrhl zrušení napadeného rozsudku. Plná moc udělená tomuto advokátu ke kasační stížnosti připojena nebyla.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že krajský soud přípisem ze dne 9. 12. 2003, doručeným JUDr. Krejčímu dne 18. 12. 2003, jej vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů soudu zaslal

plnou moc udělenou mu stěžovatelem k zastupování v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem. Protože JUDr. Krejčí na výzvu soudu nijak nereagoval, krajský soud usnesením ze dne 22. 1. 2004 vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, že soudu zašle plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o podané kasační stížnosti a aby v téže lhůtě soudu předložil plnou moc udělenou JUDr. Krejčímu, z níž bude zřejmé, že JUDr. Krejčí byl oprávněn za stěžovatele podat kasační stížnost. Stěžovatel byl upozorněn na to, že nevyhoví-li ve stanovené lhůtě výzvě soudu, soud kasační stížnost odmítne. Stěžovatel na výzvu soudu ve stanovené lhůtě a ani později nereagoval. Krajský soud v Brně proto postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.). Okruh osob aktivně legitimovaných k podání kasační stížnosti je tak omezen na účastníky řízení a na osoby zúčastněné na řízení. Účastníky řízení jsou podle § 33 s. ř. s. navrhovatel (žalobce) a odpůrce (žalovaný) nebo ti, o nichž to stanoví tento zákon. Účastníky řízení před krajským soudem byli tedy Ing. N. D. jako žalobce a Finanční ředitelství v Brně jako žalovaný. Je-li účastník zastoupen advokátem, kterého si zvolil a jemuž udělil plnou moc k zastupování, může zástupce kasační stížnost podat jeho jménem; podmínkou ovšem je, že takové zastoupení existuje v době, kdy je kasační stížnost sepsána a podána, tedy že v době, kdy je kasační stížnost zástupcem sepsána a podána, existuje mezi žalobcem a jeho zástupcem vztah zastoupení založený plnou mocí.

V předmětné věci byl advokát JUDr. Stanislav Krejčí zástupcem žalobce v řízení před krajským soudem, a to na základě plné moci ze dne 20. 10. 2000, kterou žalobce zmocnil JUDr. Krejčího k tomu, aby ho obhajoval a zastupoval ve všech právních věcech, aby vykonával veškeré úkony, přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatňované nároky, vzdával se nároků, podával opravné prostředky, plnění nároků přijímal, jejich plnění potvrzoval, to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci. Tato plná moc byla udělena v rozsahu práv a povinností podle obchodního i hospodářského zákoníku, občanského zákoníku, občanského soudního řádu a správního řádu, trestního zákona, trestního řádu, včetně všech úkonů v exekčním řízení a zákona o správě daní a poplatků. Z takto, byť široce založeného oprávnění k zastupování, nicméně vyplývá, že tato plná moc nezahrnuje (a ani zahrnovat s ohledem na datum plné moci nemohla) oprávnění k sepsání kasační stížnosti a zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti, řídící se ustanoveními soudního řádu správního. JUDr. Krejčí mohl proto kasační stížnost sepsat a být zástupcem žalobce v řízení o kasační stížnosti jen tehdy, byla-li JUDr. Krejčímu žalobcem udělena nová plná moc; takovou plnou moc však JUDr. Krejčí ani žalobce na výzvu soudu nepředložili. Za této situace nelze uzavřít jinak, než že JUDr. Krejčí podal jménem žalobce kasační stížnost, ačkoli v době, kdy kasační stížnost sepsal a podal, žalobce nezastupoval. JUDr. Krejčí byl osobou zjevně neoprávněnou k podání kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. 5. 2004

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu